కా. వి.

"నన్ను గురించి కథ వ్రాయరూ ?"

"అవును నరహరీ. నిన్ను గురించి, నన్ను గురించి వ్రాస్తేనే కథ అంతేకాదు, ఏ వస్తువును గురించి వ్రాసినా అది కథే. భగవంతుని దృష్టిలో ఏ వస్తువూ పనికిరాదనో, నీచమైనదనో అనుకోకపోతే ప్రతి మానవుని, వస్తువు చరిత్ర కథే."

"అయితే నా గురించి కథ రాయండి" నరహరి మళ్ళా అడిగాడు.

నాకు ఆశ్చర్యమేయలేదు. నేనొక రచయితనని నేను కథలు రాస్తున్నానని బహిరంగంగా అందరితో చెప్పుకోక పోయినా నరహరికెలా తెలిసిందంటే, అతను మా బ్రాంచి పోస్టాఫీసులో డెలివరీ ఏజంటు. నాకొచ్చే వుత్తరాలు, మనియార్డర్లు, మా బడికి సంబంధించి మేనేజి మెంటువారు పంపే ఆఫీసుత్తరాలన్నీ అతగాడే తెచ్చివ్వడంతో నా సంగతి కొంతకి కొంత తెలుసుకున్నాడు. నేను కథరాసి చిత్తూరు పోస్టాఫీసులో బుక్ పోస్టు చేసినా, అది ప్రచురిస్తే ప్రచురిస్తామని సంపాదకుల నుండి వచ్చే వుత్తరం కాని, ప్రచురించాక పంపే పుస్తకం కాని, ప్రతి ఫలంగా లభించే ధన సహాయం కాని నరహరి మూలంగా రావాలి. నరహరి అందుకనే 'నన్ను గురించి' కథ రాయమన్నాడు. కాకపోతే మరో విషయం. ప్రచురణ కాకపోయేవట్లు కథ తాలూకు పార్సెలును తిరిగి భూభ్రమణంలా నాకు చేరాలంటే మా నరహరే మోసి తెస్తాడు. నరహరి అంటే నాకు ఎంతో ఇష్టం. అతడొస్తే చాలా విషయాలు చెబుతాడు.

"ఏం సార్ బదులు చెప్పడం లేదు. నాకు బీట్‌కు టయిమవుతున్నది. ఆలోచించచే రాయండి. చాలా బాగా రాయాలి."

"నరహరీ! కథ రాయొచ్చు నిన్ను గురించి నువ్వేమి అనుకోవనుకో. అందరలా వుంటారా? రాసేవాళ్ల పైకి దండెత్తిరారూ ?"

"అవంతా నాకు తెలియదు సార్ మీరు నా కథ రాయవలసిందే."

"ఇప్పుడని చెప్పలేను కాని తప్పక ఒకప్పుడు రాస్తాను. నరహరీ!" అని హామీ ఇచ్చాను.

మాట నిలుపుకోవాలని నాకు తెలుసు. నిజంగా చెబుతున్నాను. రెండు సంఘటనలు జరక్కపోతే నేను ఈ కథ వ్రాసివుండనని నొక్కి చెప్పగలను !!

పోస్టాఫీసు సిబ్బందిని రెండు రకాలుగా విభజించడంతో బ్రాంచి పోస్టాఫీసు సిబ్బంది 'ఎక్స్ట్రా' డిపార్టుమెంటు నామకరణంతో వ్యవహరింపబడుతుంది. తక్కిన సిబ్బందికున్న సౌకర్యాలు ఈ సిబ్బందికి లేవు. జీతం చాలా తక్కువ. పొలం పుట్రా లేని నరహరివంటివానికి ముప్పై రూపాయలు ఎక్కడికి ? నరహరికి భార్య, ఇద్దరు పిల్లలున్నారు. ఇవికాక బంధువర్గం అడపా దడపా తికాణావేస్తే ఇక చాలు 'హరిలో రంగా హరి' కావలసిందే. ఉన్నది గ్రామమయినా, మారిన మాలోకంతోపాటు గ్రామాల్లో కూడా జీవనవ్యయం పెరిగిన కారణాన్ని పురస్కరించుకుని లెక్కలేస్తే నరహరికి వచ్చే జీతం చాలా తక్కువ. పని ఏ మాత్రం తక్కువ లేదు. రంచన్‌గా తెల్లవారి పదిగంటలకు రోడ్డుకు వెడతాడు నరహరి. పదిముప్పావుకు బస్సులో తపాలా సంచి వస్తుంది. దాన్ని నెత్తిన వేసుకుని (నేను ప్రత్యక్షంగా చూశాను) పోస్టాఫీసుకు తెచ్చి, పంచి విప్పి ముద్రలు వేసి, మనియార్డర్లు వేరుగా, రిజిస్టర్లు వేరుగా వుంచుకుంటాడు. మనియార్డర్లు, రిజిస్టరు కవర్లు ముందు బట్వాడా చేస్తాడు. తక్కిన వుత్తరాలు వేరుగా వుంచుకుని, గబగబా ఇంటికి వెళ్ళి అన్నం తిని గ్రామాలకు రావడంతో పని మొదలు. అప్పటి టైము పండ్రెండు గంటలు.

ఎండలో చెప్పులయినా లేక, చినిగిన ప్యాంటు, మాసికలేసిన చొక్కాతో వచ్చే నరహరిని అల్లంత దూరంలో చూసి బంధువు వచ్చినట్లు జనం మూగితే ఎవరి వుత్తరంవారికి బట్వాడా చేసినావద్దకు వస్తాడు. సంతోషాన్ని, కుతూహలాన్ని, ఒక్కొక్కప్పుడు దుఃఖాన్ని సహితం మోసికొనితెచ్చే నరహరి అంటే అందరికి ప్రీతి. పత్రికలు పోస్టులో వచ్చేవయితే నరహరిని చుట్టుకుంటారు. ఎప్పుడెప్పుడు నరహరిని చూస్తామా అన్నంత ఆతురతతో రచ్చవద్ద కాచుకుని వుంటారు

"టైమ్ చూసి చెప్పండి సార్. ఇక రెండు గ్రామాలున్నాయి. ఒక మనియార్డరు, రెండు రిజిస్టరు కవర్లున్నాయి. మూడుకల్లా పోస్టాఫీసుకు వెళ్లాలి" అంటూ అతి తొందరగా లేస్తాడు నరహరి.

"పదిహేను నిమిషాలున్నాయి రెండుకి."

"అరెరే. గంట రెండు కాబోతున్నది. వస్తాను సార్!" అంటూ ఆత్రంగా,పరిగెత్తే నడకలోవెడతాడు.

ఒకరోజు అవసరంతో, సంతకాలు తీసికునే చీటు పుస్తకాన్ని మరచి వెళ్లిపోయి, మళ్లా వచ్చి తీసికొని వెళ్లాడు.

"తొందరలో వెళ్లిపోతాను." అని నా ప్రత్యుత్తరాన్ని ఆశించకుండా వెళ్లిపోయాడు.

మూడు గంటలకల్లా అన్ని గ్రామాలు చూచుకుని పోస్టాఫీసుకు వెళ్ళి, మళ్లా వెళ్లవలసిన జాబులకు ముద్రలు కొట్టడం, మనియార్డర్లు ఇచ్చినవి, ఇవ్వనివి బ్రాంచి పోస్టుమాస్టరుకు లెక్కఒప్పజెప్పడం. కట్టకట్టుకుని మళ్లా రోడ్డుకి చేరుకుంటాడు. సుమారు నాలుగు గంటలకు బస్సు వస్తుంది. కట్ట బస్సులో వేసి చేతులు దులుపుకుని ఈ రోజు బరువు వెళ్లిందని బస్సు కనుమరుగయ్యే పర్యంతం చూసి, తిరుగు ముఖం పట్టడంతో పని ఆఖరు కాదు.

నరహరే నాతో చెప్పేవాడు.

"ఏంసార్ చెయ్యడం. కార్డు అడుగుతారు. ఆరు పైసలు రేపిస్తామంటారు. గ్రామం కదా అందరూ తెలిసినవాళ్లు లేదనడానికి మనసొప్పదు. సరేనని ఇస్తామనుకోండి. ఇచ్చిన వాళ్లు ఇచ్చారు. లేనివాళ్లు లేదు" అంటూ ముఖంపై కుడిచేతిని వుంచుకుని నవ్వుతున్న నరహరిని చూస్తే నాకు కోపం వచ్చేది.

"ఆ డబ్బునెలా అడ్జస్టు చేస్తావ్" అని అడిగాను కోపంగానే.

"నాచేతిలో నుండి వేసి కడతాను" అంటాడా నరహరి.

ఇటువంటివి పెట్టుకోవద్దన్నా వినని నరహరిపై ద్విగుణీకృతమైన కోపం వచ్చిన మాట నిజమే. అదే చెప్పాను.

"అది వీలుకాదు లెండిసార్." అన్నాడు.

"అనుభవించు నీ ఖర్మ" అన్నాను.

నేను నరహరి నిజాయితీని శంకించిన మాట నిజమేను. అతడు మాట నిలుపుకునే వాడేనా అని అతని మాటలబట్టి బేరీజు వేసుకునే వాణ్ణి.

'ఆ రోజు నరహరి నాకు మధ్యాహ్నం కారణం పునస్కరించుకుని నిద్రపోతున్న లేపాడు.

"ఏం నరహరీ వుత్తరాలేమైనా వచ్చాయ" కళ్ళు నులుముకుంటూనే అడిగేను.

"మనియార్డరు వచ్చింది సార్."

కలయో వైష్ణవమాయయో కాదు కొంత ఆశ్చర్యపడ్డాననే చెప్పాలి. జీతపు మనియ వచ్చింది రెండు రోజుల క్రితమే. మనియ ఎవరు పంపారబ్బా ?

"ఎంత ?" అదే ఆలోచిస్తూ అడి

"నలభై"

ముందు డబ్బు తీసుకుని తర్వాత ఎవరు పం చూసుకో వచ్చునని పేనా తీసుకున్నాను స పెట్టడానికి.

"సార్! సార్! పేనా తీయకండి!"

"ఏం ?" అన్నాను.

"ఈ శుభవార్తను భంగం చేస్తున్నానే.

"చెప్పు బాబూ చంపక!" అన్నాను సిరి రా లొద్దడం సమంజసంగా లేదనుకుని.

"మనియార్డరు ఫారం వచ్చింది. డబ్బు రా

"ఇదేం నరహరీ, ఫారం రావడమేమిటి ? రాకపోవడమేమిటి? ఇది మీ బ్రాంచి పోస్టుమాస్ నువ్వు చేస్తున్న తతంగమా ?"

"సార్! లేదు. సబ్ పోస్టాఫీసు నుండి రాలేదు. రేపు రావచ్చు."

రిజిస్టరుత్తరం యివ్వాలని వెళ్లిపోయాడు.

ఎంత ఆశగా మరురోజు మధ్యాహ్నం నర రాకకోసం కళ్లల్లో వత్తులు వేసుకుకుని ఎ చూసినా నరహరి రాలేదు. ఈ రోజు కూడా రాలేదా ? ఆ మాట అనుకోలేను. ఒకరోజు ఆల కావచ్చు ఈ రోజు కూడా రాలేదంటే నాకు నమ్మ కుదరలేదు. ఫోర్జరీ చేసి సంతకంతో పంపేరేమో సంశయించడానికి ఆస్కారం లేదు. డబ్బు వుండదేమో. ఒకటి రెండు రోజులు చూడ్డ తక్షణ కర్తవ్యమనుకున్నాను.

సాయంత్రమయింది. బడి వదిలి నేను వాహ్యా వెళ్లాను. పడమటి కొండల్లో సూర్యుడప్పుడే ఆ మిన్నూ పర్వతాళికి వీడ్కోలిస్తూ ఆఖరు కిరణాల శిఖరాగ్రాల పైకి ప్రసరింపజేస్తున్నాడు తన అర కిరణ జాలంతో. ప్రకృతి ఆహ్లాదకరంగా వుం సాయంకాలపు పిల్లవాయువులు చల్లగా వీస్తున్నాం ధాత్రీలలామపైకి. ఎండసోకి వాడిన పైర్లు లానికి సేదదేరి ముచ్చటగా వూగుతున్నాయి. పిల్లల అరుపులతో హోరెత్తిన నాకు మధురమై వాతావరణం మత్తెక్కించసాగింది. బండపై కూర్చున్నాను.

చీకటి పడింది పూర్తిగా. నేను లేచి ఇంటికివ అన్నం తిని పడుకుని,వచ్చిన గ్రామస్థులతో ఆషామాషీ కబుర్లతో వుంటున్నాను. వీధిలో లాంతరు క పించింది.

"సార్ ! సార్ !"

అది నరహరి గొంతే ! రాత్రి పదిగంటలకు నరహ వచ్చాడంటే నాకు ఆశ్చర్యమేసింది. లాంతరు చేతో వున్నది. తోడుగా మరింకో వ్యక్తి వున్నాడు.

'మన్నా నరహరి' లేచి కూర్చుని " ఇంత

34 వ పేజీ చూడండి

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి

విరామకాలంలో ఇంటిలో పోస్టల్ ట్యూషన్ద్వారా హోమియోపతి పదివి, గవర్నమెంటు రిజిష్టర్డు కాలేజిద్వారా డిప్లొమా పొందండి.

ప్రాస్పెక్టస్ ఉచితం. వెంటనే వ్రాయండి.

Indian Homoeopathic College,
(APW), JULLUNDUR CITY

తెల్లమచ్చలు

తెల్ల మచ్చలకు 'స్వేతరి' ఉత్తమ ఔషధము (బొల్లి) ప్రచార నిమిత్తం 15 దినముల మందు ఉచితముగా పంప బడును. వ్యాధి పూర్తి వివరాలతో ఇంగ్లీషు లేక హిందీలో వ్రాయండి.

Sri Krishna Chandra Vaidya,
(A.P.) P. O. Katrisarai (Gaya)

మీ దగ్గు త్వరగా పోవును

ఛాతీ మరియు గొంతుగ నొప్పికి

పెప్స్‌ను

మీరు తీసుకోండి

పెప్స్‌ను చప్పరించి, నొప్పిని నివారించే చర్యను జరుపునట్టి అందలి శమనకరమైన ఆవిరులను పొందండి అవి గొంతుగ నొప్పి, బ్రోంకైటిస్ దగ్గు మరియు జలుబును గలిగించే క్రిములను చంపుటకు సహాయపడును పెప్స్ త్వరగా నివారణను గలిగించును.

ఇందులో హానికరమైన ఓషధులు లేవు.
పిల్లలకు మరశితంగా ఇవ్వవచ్చును
బ్రోంకైటిస్, గొంతుగ నొప్పి, పడిశెము, అధిక కఫము, జలుబులు మరియు దగ్గులను త్వరగానివారించును.
మందుల వ్యాపారులందరివద్ద అమ్మబడుచున్నవి.

సి.ఇ. ఫుల్ఫోర్డ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.

మద్రాసు స్టేటుకు సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:
మెసర్స్ మోతీశికంపెనీ, మద్రాసు-1.

నరహరి నిజాయితీ

31 వ పేజీ తరువాయి

రాత్రిలో ఏం ఇలా వచ్చావు'' అని అడిగాడు.

చేతిలో పుస్తకం వుంది. జేబులోని మనియార్డరు ఫారం, దానిని చుట్టిన నాలుగు పదిరూపాయల నోట్లు క్రింద ఎంచిపెట్టి, ఫారంలో సంతకం చెయ్యమని పేనాకూడా ఇచ్చాడు.

" ఇంత రాత్రిలో "

" డబ్బు ఈరోజే వచ్చింది. ఇక్కడికి రావడానికి బయలుదేరుతున్నాను. మా పోష్టలు ఇన్స్పెక్టరు వచ్చారు. అక్కడ ఆయనకు అవి ఇవి అందించే లోగానే బస్సుకు టైం కావడంతో అందివ్వడానికి వెళ్ళాను. మనియార్డర్లు నాలుగు వచ్చాయి. అన్నిటికి డబ్బు వచ్చాయి. కట్ట అందించిన తర్వాత పెయిడ్ చేసి, ఇంటికి వెళ్ళి అన్నం తిని, మీ మనియార్డరు ఇచ్చివెడదామని వస్తున్నాను."

" రేపు పగలే తెచ్చివ్వరాదా ? " అన్నాను.

" ఈ రోజు బాకీ కద. ఈ రోజే తీర్చేయాలి " అని అన్నాడు.

డబ్బు పుచ్చుకున్నాను.

అరగంట వరకు ఏవేవో మాట్లాడాడు నరహరి. అన్నం పెట్టించాను. తిన్న తరువాత ఇద్దరు వెళ్ళిపోయారు. అటుపిమ్మట నరహరి ఋజు ప్రవర్తనను శంకించ లేదు. నరహరిని నమ్మాను పూర్తిగా. ఇంత చక్కగా డ్యూటీ చేసే నరహరి అంటే సదభిప్రాయం ఏర్పడ్డది నాకు. అందరితోనూ అదే చెప్పాను. తక్కిన గ్రామాల టీచర్లు కొందరు నమ్మలేక పోయారు.

తర్వాత మా గ్రామానికొస్తే నా దగ్గిరకు వచ్చి ఖచ్చితంగా మాట్లాడి వెళ్ళాల్సిందని 'హుకుం' జారీ చేశాను. నరహరి నావద్దకు వచ్చి మాట్లాడేకగాని వెళ్ళడు. ఆత్మీయత అంత దృఢంగా పెనవేసుకుంది నాకు అతనికి.

రోజులు దొర్లిపోతున్నాయి. మామూలుగా నా సహచర్యంలో అతని కబ్బిన సుగుణ మేమంటే పఠనాశక్తి. నా వద్ద ఉన్న పుస్తకాల్లో సరళ భాష కల్గిన తెలుగు పుస్తకాలు ఇచ్చే వాణ్ణి. ఇంగ్లీషు వీలయినపుడల్లా, వాక్య నిర్మాణం వరకు నేర్పించాను. స్వంతంగా వాక్యాలు రాయగలడన్నంతనేర్పించాను

ఒక రోజు బడి వదలి చిత్తూరుకు సైకిల్లో వెడుతున్నాను ఏదోపని మీద. మా ప్రక్క గ్రామం టీచరు వెంకట్రమణ నాతో కలిశాడు.

''నాకో మనియార్డరు వచ్చిందండీ ఈ పూట. తొమ్మిది రూపాయలు. సప్లిమెంటరీ బిల్లులెండి. 7 రూపాయలిచ్చి రెండు రూపాయలు మళ్ళా ఇస్తాను అని నరహరి అన్నాడు. మనియార్డరు రేపే ఇద్దువు సంతకం పెట్టనన్నాను. లేదు పెట్టమన్నాడు. మీరూ నరహరిని గురించి చెప్పారు కాబట్టి సంతకం పెట్టాను. 7 రూపాయ లిచ్చి. 'తొమ్మిది రూపాయలు ఒకే పర్యాయం మళ్ళా ఇవ్వమని' వాపసు చేశాను. ఏమనుకున్నాడో ఏమో డబ్బు తీసికొని వెళ్ళిపోయాడు. ఇంటికి వెళ్ళి ఎవరో మా గ్రామాని కొస్తుంటే 9 రూపాయలిచ్చి పంపాడు. నేను తర్వాత నొచ్చుకున్నాను నరహరి ఆర్థిక ఇబ్బందుల్లో ఉన్నాడని, అతని వాలకమే చెబుతున్నది. లోతుకు వెళ్ళిన కళ్ళూ దుమ్ము కొట్టుకున్న షర్టు అదోరకంగా కనిపించాడు.''

వెంకటరమణ చెప్పుకు పోసాగాడు.

నరహరిని నేను చూసి మూడు నాలుగు రోజు లయింది. ఈ నాలుగు రోజులు తీరిక లేదు. ఇన్స్పెక్షన్ కార్డు వచ్చింది. ఏకోపాధ్యాయుణ్ణి కావడంతో పిల్లలకు పాఠం చెప్పడం మొదలుకుని, ఆఫీసుకు పంపవలసిన వ్రాతల వరకు నేనే చూసుకోవాలి. నమ్మరేమొ కాని వో చక్కని ఉదంతం. ఒక రోజు మధ్యాహ్నం పిల్లలు బడికి దగ్గర్లో లేరు. రెండు గంట అయిపోయింది. గంట కొట్టవలసి ఉంది. చూసి నేనే సుత్తి తీసకుని గంట కొట్టాను. అన్నిటికి సిద్ధ మయి ఉండవలసి ఉంది ! ! ఇక ఇన్స్పెక్షన్ అంటే చెప్పాలా ? రికార్డులు, టీచింగ్ నోట్సులు, చార్టులు, స్టేట్మెంట్సు చూసుకుంటూ పిల్లలను ఇన్స్పెక్షనుకు తయారు చేయించాల్సి వచ్చింది. ఇన్ని తొందర్లో నరహరిని మరచిపోయాను. అతను బడివద్దకు రాలేదు. ఇన్స్పెక్షన్ సంతృప్తికరంగా జరిగింది. పిల్లలు చురుగ్గా చెప్పిన జవాబులు మా డెప్యూటీ ఇన్స్పెక్టర్ని తృప్తి పరచినవి.

ఆ తర్వాత రెండు రోజులకు కాని నరహరి కన్పించలేదు.

ఆ రోజున నరహరి వచ్చాడు. ఆకారం పూర్తిగా మారిపోయి ఉంది. అదోలా ఉన్నాడు. చిక్కిపోయాడు.

''రెండు మూడు రోజులు ఎక్కడ నరహరి'' అంటూ మొదలెట్టి వెంకట్రమణ చెప్పిందంతా చెప్పాను.

''చూడండి. సార్ మనియార్డరు వచ్చిన సమయంలో నా కూతురు చిన్నపిల్ల లేదూ కుసుమ ఆమెకు 'అమ్మవారు' పోసింది. ఈ చిక్కుల్లో డబ్బు లేక అవస్థపడ్తున్నాను. ఎక్కడడిగినా లేదనే మాట. వెంకట్రమణ టీచరుకు మనియార్డరు వచ్చింది. అందులో రెండు రూపాయలు ఆయనతో చెప్పి తీసుకుని వచ్చాను. మళ్ళా సర్దు గలనని. ఆయనకు రూపాయలిచ్చాను. ఆయన తీసుకోలేదు. ఇది వీలుపడదని ఇంటికొచ్చి మళ్ళా అప్పుడే నా మనస్సంగీకరించక పోవడంతో నేను ఎన్ని కష్టాలు పడినా సరే ఆయన డబ్బు పంపించాను'' అని చెప్పాడు.

''కుసుమ కెలా ఉంది ?''

''ఎక్కడ కుసుమసార్. ఆ డబ్బు ఆ మధ్యాహ్నమే ఇచ్చి కట్ట బస్సుకందిచ్చి వచ్చేలోగా..''

నేను స్తంభించి పోయి ఆతురతతో—

''కుసుమకు ఏమయింది నరహరి'' అని అడిగాను—

''కుసుమ చచ్చి పోయింది''

నరహరి కళ్ళల్లో నుండి జలజలా నీరు కారుతున్నాయి. మాటాడ లేక తల క్రిందికి దించుకున్నాడు..

''వస్తాను సార్, ఉత్తరాలు దండిగా ఉన్నాయి''

నరహరి జోరుగా వెళ్ళిపోయాడు తపాల సంచి తీసుకుని. ★